

๓

กระบวนการเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับวงโยธวาทิต ของพันโทวิชิต ให้ไทย (ศิลปินแห่งชาติ) LT.COL. WICHIT HO-THAI (NATIONAL ARTIST) 'S SCORING PROCESS FOR WIND BAND 'S THAI TRADITIONAL MUSIC.

ศุภศิระ ทวิชัย *

SUPASIRA TAWICHAI

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับวงโยธวาทิตของพันโทวิชิต ให้ไทย (ศิลปินแห่งชาติ) โดยศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และการวิเคราะห์บทเพลงไทยเดิมที่พันโทวิชิต ให้ไทย เป็นผู้เรียบเรียงสำหรับวงโยธวาทิต

พันโทวิชิต ให้ไทย เป็นศิลปินดนตรีที่มีทักษะความรู้ และความเชี่ยวชาญทางด้านดนตรีตะวันตก และดนตรีไทย ทั้งนี้เนื่องจากท่านมีความสนใจทางด้านดนตรีเป็น

* นักศึกษาปริญญาโท สาขาดนตรีวิทยา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

อย่างสูง โดยเริ่มแรกได้เข้ามาศึกษาวิชาดนตรีตะวันตกที่โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก โดยศึกษาทั้งด้านวิชาทฤษฎี และปฏิบัติดนตรีกับครูทหาร และปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับวงโยธวาทิตมาโดยตลอด ต่อมาได้ศึกษาวิชาดนตรีไทยกับครูดนตรีไทย ที่มีชื่อเสียงอยู่หลายท่าน ส่งผลให้พันโทวิชิต ໙໕໕໕ ได้มีความรู้ความเข้าใจกับ วัฒนธรรมดนตรีทั้ง 2 วัฒนธรรม คือ วัฒนธรรมดนตรีไทย และวัฒนธรรมดนตรี ตะวันตกได้เป็นอย่างดี จนเกิดการสร้างสรรค์ผลงาน และเผยแพร่งานทางดนตรีไทย ที่บรรเลงด้วยเครื่องดนตรีแบบตะวันตกในรูปแบบวงโยธวาทิต

ในการเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับวงโยธวาทิตของพันโทวิชิต ໙໕໕໕ มีกระบวนการต่างๆเข้ามาเกี่ยวข้อง ตั้งแต่กระบวนการคัดสรรบทเพลงเพื่อนำมา ใช้ในการเรียบเรียงในโอกาสต่างๆ ตามความเหมาะสม กระบวนการจัดกลุ่มเครื่อง ดนตรีตะวันตกแทนเครื่องดนตรีไทยให้อยู่ในช่วงเสียงที่มีความเหมาะสมเพื่อให้เกิด ความสมดุลของเสียง และกระบวนการเรียบเรียงบทเพลง ซึ่งเป็นกระบวนการสุดท้าย ในกระบวนการเรียบเรียงนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะ รูปแบบของการ เรียบเรียงที่เป็นเอกลักษณ์ 4 ด้าน คือ 1. ด้านทำนอง 2. ด้านจังหวะ 3. ด้านเสียง ประสาน และ 4. ด้านประโยคเพลง โดยยังคงยึดหลักการ และสำเนียงพื้นฐานของ เพลงไทยมาใช้เป็นโครงสร้างหลัก

คำสำคัญ: การเรียบเรียงเพลงไทย, วงโยธวาทิต, พันโทวิชิต ໙໕໕໕ (ศิลปินแห่งชาติ)

Abstract

This thesis aimed to study Lt.Col. Wichit Ho-thai (National Artist)'s scoring process for wind band's Thai traditional music. This research was a study with data collected from interviewing and analysis.

The research result revealed that Lt.Col. Wichit Ho-thai is a skillful artist who was an expert in both western and Thai music due to his attentive interest in music. Initially, he studied western music at

the Royal Thai Army School of Music. He attended both theory and practical parts with the military instructors and performed his duties in the field of wind band at the same time. After that, he began studying Thai traditional music attentively with a lot of famous Thai traditional music instructors. That was why Lt.Col. Wichit Ho-thai achieved both cultural skills so comprehensively that he could score and establish a lot of wind-band-styled works played with western music instruments.

There were various methods involved in Lt.Col. Wichit Ho-thai's scoring process for wind band's Thai traditional music. Firstly, the songs were selected to be arranged for certain occasions dependent on appropriateness. Western music instruments would be located instead of Thai music instruments in the suitable, balance sound range. The last process was scoring the songs. In this scoring process what showed was his unique scoring order in Melody Rhythmic pattern Harmony and Phrase. However, the principles and basic accent in Thai traditional music was still used as the main structure in such western styled scoring.

Keywords: Thai traditional music scoring, Wind band, Lt.Col. Wichit Ho-thai (National Artist)

ความสำคัญ

ดนตรีเป็นสิ่งที่เกิดขึ้น และถูกสร้างขึ้นมาพร้อมกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมไปถึงเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมหลายอย่างที่เกี่ยวข้องกับสังคมมนุษย์ในแต่ละพื้นที่ เพื่อที่จะแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ให้กับสังคมนั้น ความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมแต่ละพื้นที่ ทำให้ดนตรีถูกพัฒนาขึ้น

อย่างต่อเนื่องจนเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างสุนทรียศาสตร์ในการเป็นศาสตร์ และศิลปะชั้นสูง ตลอดจนถูกนำมาปรับใช้ในสังคมมนุษย์ จนทำให้ดนตรี กลายมาเป็นศิลปวัฒนธรรม ประจำชาติที่สำคัญ

ในสังคม และวัฒนธรรมของประเทศไทย ดนตรีไทย ถือเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งที่แสดงออกถึงความเป็นชาติได้อย่างชัดเจน แต่ก่อนที่จะดนตรีไทย จะกลายมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าของประเทศ และเข้ามามีบทบาทในการรับใช้สังคมได้นั้น ดนตรีไทยได้ถูกสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการความคิดจากภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทยอย่างต่อเนื่อง และเป็นขั้นตอน ตลอดจนการถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง เพื่อเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมนี้ให้ดำรงอยู่สืบไป

กระบวนการคิด และพัฒนาลักษณะ รูปแบบดนตรีไทย ได้มีการพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย จนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ดนตรีไทยได้ถูกพัฒนาและนำเข้ามาใช้ในวงดนตรีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จึงทำให้เกิดการเรียกชื่อวงดนตรีที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของวง และเครื่องดนตรีที่ใช้ในการบรรเลง

หลังจากนั้นต่อมาไม่นานในช่วงรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ชาติตะวันตกได้เข้ามามีบทบาท และมีอิทธิพลมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพบ้านเมือง การปกครอง ระบบเศรษฐกิจ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงศิลปวัฒนธรรมทางด้านดนตรีของไทย และเริ่มชัดเจนมากยิ่งขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้น การเดินทางเข้ามาของชาติตะวันตกนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อล่าอาณานิคมในแถบดินแดนสุวรรณภูมิ แต่นอกเหนือจากการล่าอาณานิคมแล้ว ชนชาติตะวันตกยังนำเอาวัฒนธรรมที่ติดตัวมาเผยแพร่ในประเทศ อาทิ การเผยแพร่วัฒนธรรมด้านศาสนา การแต่งกาย การกิน การทำความเคารพ รวมถึง ด้านดนตรี

วัฒนธรรมทางดนตรีของชาติตะวันตกในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ถูกนำมาปรับใช้ในสังคมทางด้านการทหารเป็นอย่างมาก นั่นคือ การนำดนตรีเข้ามาใช้ในการเดินแถว และค่านับ โดยวงดนตรีที่นำมาใช้เรียก

ว่า “กองแตรวง” ซึ่งเป็นวงดนตรีที่มีขนาดเล็ก และบรรเลงโดยใช้แตรเป็นหลัก นักดนตรีที่บรรเลงในกองแตรวงนี้ คือ เหล่าทหารเกณฑ์ที่ถูกฝึกหัดให้มีการบรรเลงดนตรี อย่างฝรั่ง โดยครูผู้ฝึกสอนชาวอังกฤษ

กองแตรวงนี้ได้ถูกรับใช้ในการทหารเรื่อยมาจนกระทั่งปีพ.ศ. 2416 รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงให้เปลี่ยนชื่อเรียกจาก “กองแตรวง” เป็น “กองแตรวงมหาดเล็ก” เพื่อสำหรับรับใช้ในราชสำนัก อีกทั้งยังมีความโปรดปรานในความสามารถของวงดนตรีที่นำทั้งเพลงของชาติตะวันตก และเพลงไทยมาบรรเลงได้เป็นอย่างดี กองแตรวงจึงเป็นที่นิยมกันในหมู่ทหาร และทำให้ต่อมากรมกองของทหารมีกองแตรวง เป็นของตนเอง และมีการเรียกชื่อ แตรวง ของตนเองนั้นแตกต่างกันไป

จากการที่ถูกเรียกชื่อของวงที่แตกต่างกันไป ทำให้ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ได้ทรงบัญญัติชื่อเรียกให้ตรงกับประเภทของการนำวงดนตรีมาใช้ คำแรกที่เกิดขึ้นก่อน คือ คำว่า “ดุริยางค์” ซึ่งมีความหมายว่า ประเภทวงดนตรีที่ใช้สำหรับการนั่งบรรเลง และคำว่า “โยธวาทิต” ที่บัญญัติขึ้นโดยครูมนตรี ตราโมท เพื่อใช้เรียกชื่อวงดนตรีที่ใช้ในกิจการด้านทหารในการสวนสนาม และการนำขบวน ทำให้คำว่า “กองแตรวง” นั้นถูกนิยามเรียกน้อยลงไป

วงโยธวาทิต ของไทยเริ่มพัฒนา และเปลี่ยนแปลงให้เห็นอย่างเด่นชัด โดยการฝึกให้นักดนตรีสากลนั้นเรียนรู้วิธีการอ่านโน้ต เขียนโน้ต และการเรียบเรียงเสียงประสาน ให้เป็นระเบียบแบบแผนอย่างชาติตะวันตก บุคคลที่เป็นผู้ฝึกสอน และทำให้วงโยธวาทิตของไทยก้าวหน้าไปมาก คือ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต หรือเป็นที่รู้จักกันในนามของ “ขุนกระหม่อมบริพัตร”

นอกจาก ขุนกระหม่อมบริพัตร จะมีบทบาทหน้าที่ในการเป็นผู้ฝึกสอนให้นักดนตรีให้เรียนดนตรีแบบตะวันตกแล้ว พระองค์ยังถือว่าเป็นคนไทยคนแรกที่มีความรู้และความชำนาญในเรื่องของ ดนตรีไทย และดนตรีตะวันตก ทำให้ขุนกระหม่อมบริพัตร ได้นำทักษะความรู้และความเข้าใจในด้านทฤษฎีดนตรีตะวันตกนั้น

มาใช้ในการประพันธ์ และการนำเพลงไทยเดิมมาเรียบเรียงเพื่อใช้สำหรับวงโยธวาทิตได้อย่างลงตัว

การเรียบเรียงเพลงไทยเดิมเพื่อใช้สำหรับวงโยธวาทิตนั้นเป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อนลึกซึ้ง บุคคลที่ทำการเรียบเรียงเพลงนั้น จำเป็นต้องมีความรู้และความชำนาญทางด้านทฤษฎี และการปฏิบัติของดนตรีไทยเดิม และดนตรีตะวันตกได้อย่างถ่องแท้ เพราะต้องนำความรู้ที่ได้มาจัดกระบวนการในการเรียบเรียงเพลงใหม่ ให้มีความแตกต่างแต่ยังคงแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ความเป็นไทยได้อย่างเหมาะสมลงตัว ผู้เรียบเรียงจึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของเพลงที่นำมาเรียบเรียง การคิดถึงความสมดุลของเสียงที่จะเกิดในวงดนตรี จากการกำหนดขนาดของวง และจำนวนของเครื่องดนตรีที่นำมาใช้ รวมไปถึง ความไพเราะของทำนองที่เกิดขึ้น จังหวะที่ใช้ในท่วงทำนอง หรือการประกอบจังหวะ การประสานเสียง การพัฒนาประโยคเพลง เป็นต้น ความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียบเรียงนั้นจึงก่อให้เกิดผลงานเพลงที่มีความหลากหลายจนทำให้เป็นที่นิยมและสนใจของผู้ฟัง

ปัจจุบันเพลงไทยที่ถูกนำมาเรียบเรียงเสียงประสานใหม่สำหรับวงโยธวาทิตนั้นไม่ได้ถูกนำมาบรรเลงบ่อยครั้งเหมือนในอดีต คงมีเพียงบางบทเพลงเท่านั้นที่มีบทบาทในการรับใช้สังคม เช่น เพลงมหาชัย และเพลงมหาฤกษ์ ซึ่งล้วนแต่เป็นเพลงที่นำมาจากเพลงไทยเดิม เป็นต้น หรือการนำเพลงไทยเดิมมาเรียบเรียงใหม่เพื่อใช้ในกิจกรรม การแข่งขันวงโยธวาทิตในระยะเวลาเพียงสั้นๆ เท่านั้น อย่างไรก็ตาม ยังมีศิลปินดนตรีท่านหนึ่งที่เป็นผู้นิยมนำเพลงไทยเดิมมาเรียบเรียงสำหรับวงโยธวาทิตอยู่เรื่อยมา ศิลปินดนตรีท่านนั้น คือ พันโทวิชิต ให้ไทย

พันโทวิชิต ให้ไทย หรือที่เรียกกันติดปากว่า ครูวิชิต ให้ไทย ถือเป็นศิลปินดนตรีที่มีทักษะความรู้ และมีความเชี่ยวชาญทางด้านดนตรีทั้ง 2 วัฒนธรรม กล่าวคือ วัฒนธรรมดนตรีไทย และวัฒนธรรมดนตรีตะวันตก จากการที่พันโทวิชิต ให้ไทย ได้ศึกษาเล่าเรียน ทั้งทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีตะวันตก จากการศึกษาและเข้ารับราชการในกองดุริยางค์ทหารบก รวมถึงการศึกษาดนตรีไทยเดิมกับครูดนตรีไทยหลายท่านอย่างจริงจัง ทำให้พันโทวิชิต ให้ไทย ได้นำทักษะ และความรู้

ของคนตรีทั้ง 2 วัฒนธรรมนี้ มาปรับใช้ผสมผสานกันอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อนำเพลงไทยเดิมมาเรียบเรียงใหม่ในรูปแบบดนตรีตะวันตกสำหรับวงโยธวาทิต ทำให้ผลงานสร้างสรรค์ของพันโทวิชิต ให้อยู่ไทย เป็นที่ยอมรับในวงการเพลงไทยเดิม และเพลงไทยสากล รวมถึง การถวายงานรับใช้เบื้องพระยุคลบาทเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันด้วยความสำคัญ และที่มาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้เห็นถึงความสำคัญที่จะศึกษาการนำ บทเพลงไทยที่นำมาเรียบเรียงสำหรับวงโยธวาทิตอย่างเป็นขั้นตอน รวมถึงประวัติ และผลงานด้านดนตรีของพันโทวิชิต ให้อยู่ไทย เพื่อที่จะได้ทราบแนวความคิด และวิธีการสร้างสรรค์ผลงานอันเป็นประโยชน์ ต่อการสร้างสรรค์เพลงลักษณะนี้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษากระบวนการเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับวงโยธวาทิตของ พันโทวิชิต ให้อยู่ไทย

บุคคลข้อมูล

พันโทวิชิต ให้อยู่ไทย

กลุ่มนักดนตรีของวงดุริยางค์ทหารบก

กลุ่มนักดนตรีของโรงเรียนชลประทานวิทยา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับวงโยธวาทิตของ พันโทวิชิต ให้อยู่ไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยได้ดังนี้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เป็นการรวบรวมเอกสาร ตำรา หนังสือ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ ที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยจาก ห้องสมุด เว็บไซต์ และอาจารย์ที่ปรึกษา
2. ข้อมูลจากการเก็บข้อมูลภาคสนามโดยการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์บุคคลข้อมูล และการบันทึกภาพด้วยกล้องบันทึกภาพกับบุคคลข้อมูลโดยตรง

วิธีการจัดกระทำข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา และรวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสัมภาษณ์ข้อมูลจากบุคคลข้อมูล มาจัดเนื้อหาสาระ และเรียงลำดับความสำคัญ ให้เป็นระเบียบต่อเนื่องกัน
2. ผู้วิจัยได้นำเทปบันทึกเสียงจากการสัมภาษณ์บุคคลข้อมูลมาถอดข้อความ และเรียงตามเนื้อหาสาระ
3. ผู้วิจัยทำการศึกษาตามกระบวนการเรียบเรียงเพลงไทยจากโน้ตเพลงไทย และโน้ตเพลงฉบับรวมเครื่องดนตรีสำหรับวงโยธวาทิตควบคู่กันไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยเรื่องกระบวนการเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับวงโยธวาทิตของพันโทวิชิต ให่ไทย โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาข้อมูล และการสัมภาษณ์ โดยเรียบเรียงเป็นหมวดหมู่ได้ ดังนี้

1. ประวัติ พันโทวิชิต ให่ไทย และผลงานด้านดนตรี ทั้งในด้านประวัติส่วนตัว การศึกษาทักษะด้านดนตรี ผลงานสร้างสรรค์ด้านดนตรี การเผยแพร่ และถ่ายทอดความรู้ทางด้านดนตรี
2. กระบวนการเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับวงโยธวาทิตของพันโทวิชิต ให่ไทย เพลงที่นำมาวิจัยเป็นเพลงที่ปรากฏอยู่ในกองดุริยางค์กองทัพบก และบุคคลข้อมูล โดยมีกระบวนการเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับวงโยธวาทิต ดังนี้

- 2.1 กระบวนการคัดสรรบทเพลง
- 2.2 กระบวนการจัดกลุ่มเครื่องดนตรีที่ใช้ในวงโยธวาทิต
- 2.3 กระบวนการเรียบเรียง
 - 2.3.1 การศึกษากระบวนการเรียบเรียงด้านทำนอง
 - (1) โครมาติกซิซึม (Chromaticism)
 - (2) ทำนองเพลงแนวตะวันตก
 - 2.3.2 การศึกษากระบวนการเรียบเรียงด้านจังหวะ
 - (1) จังหวะชัด ตามแนวดนตรีตะวันตก
 - (2) จังหวะหน้าทับ
 - 2.3.3 การศึกษากระบวนการเรียบเรียงด้านเสียงประสาน
 - (1) บันไดเสียง
 - (2) คอร์ด
 - 2.3.4 การศึกษากระบวนการเรียบเรียงด้านประโยคเพลง
 - (1) เทคนิคในการพัฒนาประโยคเพลง
3. ผู้ทรงคุณวุฒิที่บรรเลงเพลงของพันโทวิชิต ให้อยู่ไทย กับความคิดเห็นต่อบทเพลง
 - 3.1 กลุ่มนักดนตรีของวงดุริยางค์ทหารบก
 - 3.2 กลุ่มนักดนตรีของโรงเรียนชลประทานวิทยา

สรุปผลการวิจัย

พันโทวิชิต ให้อยู่ไทย เกิดวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2475 ตำบลบางศรีเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ได้เข้ารับการศึกษาระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานจากการเรียนจบ ชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนภิรมย์ศิริ วัดบางระโงง ตำบลบางกร่าง เมื่ออายุได้ 14 ปี เริ่มศึกษาวิชาดนตรีตะวันตกที่โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก โดยศึกษาด้านวิชาทฤษฎีดนตรีกับพันตรีศรีโพธิ์ ทศนุต ศึกษาด้านวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ และเครื่องลมทองเหลืองอย่างชำนาญการกับสิบเอกผาด แพพพงษ์ และสิบโทประดิษฐ์ คล่องสู้ศึก ศึกษาวิชาแยกเสียงประสานกับร้อยเอกชูชาติ พิทักษากร

หลังจากนั้นต่อมาได้เริ่มศึกษาดนตรีไทยอย่างจริงจังในทางสายครูจางวางทั่ว พาทยโกศล และเริ่มศึกษาองค์ประกอบของดนตรีไทยในแต่ละด้านจากครูหลายท่าน อาทิ ครูนพ ศรีเพชรดี ครูแม้ว พาทยโกศล และ คุณหญิงไพฑูรย์ กิตติวรรณ เพลงไทยทางเดียวกับครูหลายท่าน อาทิ ครูบุญยงค์ เกตุคง ครูจำเนียร ศรีไทยพันธุ์ ครูสำราญ เกิดผล สิบเอกชุ่ม แยมเอิบสิน และสิบเอกสนธิ จินดาเพศ ซึ่งล้วนแล้วเป็นครูทางดนตรีไทยที่มีชื่อเสียง เมื่อครั้งศึกษาดนตรีไทยทั้งด้านทฤษฎี และปฏิบัติ ได้อย่าง ถ่องแท้แล้ว ต่อมาจึงได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ให้ครูดนตรีไทยมาจนจบทุกวันนี้

จากการได้สั่งสมความรู้ และประสบการณ์ทางด้านดนตรีมาทำให้พันโท วิจิต ให้อย เป็นทั้งครู นักวิชาการ และศิลปินดนตรีที่มีความรู้ ความสามารถในสายงานดนตรีทั้งตะวันตก และดนตรีไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำเพลงไทยเดิมมาทำเป็นวงโยธวาทิต ตลอดทั้งชีวิตของพันโทวิจิต ให้อย ได้มีความอดสาเห่ทุ่มเทกายใจทำงานเรื่องเพลงไทยกับวงโยธวาทิตมาโดยตลอดร่วมระยะเวลากว่า 60 ปี มีความพยายาม และมีความตั้งใจในการเชื่อมโยงวัฒนธรรมทั้ง 2 คือ วัฒนธรรมดนตรีตะวันตก และวัฒนธรรมดนตรีไทย เข้าด้วยกัน เพื่อเป็นการอนุรักษ์เพลงไทยโยธวาทิต ไม่ให้สูญไป

นอกจากจะเป็น ผู้เรียบเรียงเสียงประสานเพลงไทยในรูปแบบโยธวาทิต อยู่เป็นจำนวนมากแล้ว ยังได้เป็นผู้อำนวยเพลงแห่งประวัติศาสตร์ เพื่อบันทึกเสียง ซึ่งเป็นบทเพลงสำคัญอยู่เป็นจำนวนมาก อาทิ เพลงพระนิพนธ์ของทูลกระหม่อมบริพัตร จางวางทั่ว พาทยโกศล รวมถึงการนำเพลงไทยของครู ท่านอื่นมาเรียบเรียงเสียงประสานใหม่ในรูปแบบของโยธวาทิต อยู่หลายท่าน เช่น หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ครูมนตรี ตราโมท ครูบุญยงค์ เกตุคง ครูเฉลิม บัวทอง ตลอดระยะเวลากว่า 20 ปี อีกทั้งได้ทำหน้าที่ร่วมชำระตรวจสอบ เขียนซ่อมโน้ตเพลงไทยของเก่าที่ขาดหรือสูญหายไปแล้วให้กลับคืนมาใช้ในการราชการอีกเป็นจำนวนมาก อาทิ เพลงเถา เพลงตับในเรื่องรามเกียรติ์ อีเหนา เพลงหน้าพาทย์ เพลงเรื่อง เพลงเกร็ด และ เพลงระบำ ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังถือได้ว่าท่านเป็นศิลปินดนตรีที่มีความสามารถในการบรรเลงเดี่ยวเพลงไทยด้วยคลาริเน็ต และแซ็กโซโฟน ที่ไม่มีใครเสมอเหมือนด้วย

นอกเหนือจากความรู้ความสามารถด้านเพลงไทยโยธวาทิตแล้ว พันโท วิชิต ให้อย่างยังได้ช่วยงานในการเพลงลูกทุ่งมา โดยตลอดระยะเวลากว่า 30 ปี ช่วยปรับวง และควบคุมวงดนตรี สร้างแนวประสานเสียงให้กับนักร้องลูกทุ่งไปเป็นจำนวนมากได้ขับร้อง และด้วยความสามารถของพันโทวิชิต ให้อย่าง ทำให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความชำนาญการทำให้ได้รับเชิญไปเป็นทั้งครู และวิทยากรในด้านนี้มาโดยตลอดรวมถึงกระทั่งการเผยแพร่วัฒนธรรมของดนตรีของไทยในระดับนานาชาติ จากความรู้ความสามารถทั้งหมดนี้ จึงส่งผลให้ในปีพ.ศ.2556 พันโทวิชิต ให้อย่าง ได้รับยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีไทย-โยธวาทิต) ถือเป็นเกียรติประวัติของพันโทวิชิต ให้อย่าง และครอบครัว

จากกระบวนการเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับวงโยธวาทิตของพันโทวิชิต ให้อย่าง ผู้วิจัยสามารถสรุปในประเด็นต่างๆ ของกระบวนการเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับวงโยธวาทิตของพันโทวิชิต ให้อย่าง ทั้ง 3 ประเด็น ได้ดังนี้

1. กระบวนการคัดสรรบทเพลง ถือได้ว่าเป็นกระบวนการแรกในการเรียบเรียงบทเพลงให้ปรากฏขึ้น กระบวนการนี้ พันโทวิชิต ให้อย่าง ได้ทำการคัดสรรบทเพลงไทยเดิม มาเรียบเรียงใหม่โดยคำนึงถึงความเหมาะสมที่จะใช้ตามวาระ และโอกาส ที่เป็นปัจจัยในการเรียบเรียง

2. กระบวนการจัดกลุ่มเครื่องดนตรีที่ใช้ในวงโยธวาทิต เป็นกระบวนการที่ 2 หลังจากการ คัดสรรบทเพลงต่างๆที่จะใช้ในการเรียบเรียงเรียบร้อยแล้ว พันโทวิชิต ให้อย่าง ได้เริ่มจัดกลุ่มเครื่องดนตรีของเครื่องดนตรีตะวันตกแทนที่เครื่องดนตรีไทย ในการจัดกลุ่มเครื่องดนตรีนี้พันโทวิชิต ให้อย่าง ได้คำนึงและให้ความสำคัญของช่วงเสียง และความสมดุลของเสียงที่จะเกิดขึ้นจากการจัดกลุ่มเครื่องดนตรี จากการแบ่งช่วงเสียงไว้ 3 ระดับ คือ ช่วงเสียงสูง บรรเลงด้วยเครื่องเป่าที่อยู่ในช่วงเสียงสูง ได้แก่ ฟลูต ปิคโคโล คลาริเน็ต เป็นต้น ช่วงเสียงกลาง บรรเลงด้วยเครื่องเป่าที่อยู่ในช่วงเสียงกลาง ได้แก่ ฮอรัณ แซ็กโซโฟน ทรัมเป็ต เป็นต้น และช่วงเสียงต่ำ บรรเลงด้วยเครื่องเป่าที่อยู่ในช่วงเสียงต่ำ ได้แก่ ทรอมโบน ยูโฟเนียม ทูบา เป็นต้น

3. กระบวนการสุดท้ายที่มีความสำคัญที่สุดนั้น คือกระบวนการเรียบเรียงบทเพลงโดยการใช้ทฤษฎีดนตรีตะวันตกเข้ามาเกี่ยวข้องผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นในกระบวนการนี้ไว้ทั้งหมด 4 ด้านโดยแต่ละด้านสามารถสรุปไว้ได้ ดังนี้

3.1 กระบวนการด้านทำนอง พันโทวิชิต ให้อย่างยิ่งยัดเยียดทำนองเดิมจากโครงสร้างแนวเดียวของดนตรีไทยเป็นหลัก โดยแนวทำนองให้ความสำคัญกับลูกตก หรือโน้ตสำคัญ การเคลื่อนที่ของแนวทำนองทำนองส่วนใหญ่จะมีระยะห่างของโน้ตแต่ละตัวนั้นไม่เกินคู่ 3 เพื่อทำให้เสียงที่ออกมานั้นมีความไพเราะ ขึ้นคู่ที่เกิดขึ้นในบทเพลงนั้นจะหลีกเลี่ยงการใช้ชั้นคู่ 2 หรือ 7 ซึ่งจะทำให้บทเพลงนั้นมีความกระด้าง การใช้โน้ตระดับต่างๆเพื่อให้บรรเลงได้คล้ายแบบไทย ที่สำคัญที่ถือได้ว่าเป็นรูปแบบเฉพาะของการเรียบเรียงบทเพลงไทยของพันโทวิชิต ให้อย่างยิ่งยัดเยียด นั่นคือการใช้ระบบโครมาติก และการนำเพลงจากทำนองตะวันตกมาใช้ในด้านทำนองเพื่อเพิ่มสีสันให้กับบทเพลง และเพิ่มอรรถรสให้ผู้ฟังด้วย

3.2 กระบวนการด้านจังหวะ กระบวนการด้านจังหวะมีการนำมาใช้ในกระบวนการ 2 ส่วนนั้น คือ การใช้จังหวะด้านของทำนองเพลง และด้านการประกอบจังหวะ ทางด้านการใช้จังหวะในทำนองเพลงได้นำลักษณะจังหวะพิเศษในทางตะวันตกมาใช้ในบทเพลง นั่นคือ การเรียบเรียงทำนองโดยการเขียนอัตราส่วนโน้ตให้อยู่ในรูปของจังหวะชุดในการใช้เครื่องหมายโยงเสียง การใช้สัญลักษณ์เน้นเสียงของตัวโน้ตที่ไม่มีความสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้คล้ายกับการ ลักจังหวะ ของเพลงไทย ในด้านการประกอบจังหวะส่วนใหญ่จะใช้การตีหน้าทับไทยเป็นหลัก บางบทเพลงอาจมีการใช้จังหวะแบบตะวันตกเข้ามาผสมผสานร่วมด้วย

3.3 กระบวนการเรียบเรียงด้านเสียงประสาน อาจกล่าวได้ว่า กระบวนการด้านเสียงประสานนั้นจะเกิดขึ้นได้นั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงเรื่องบันไดเสียงของบทเพลงนั้น บทเพลงที่ถูกนำมาเรียบเรียงนั้นจะอยู่ในบันไดเสียงที่แตกต่างกันไป โดยโน้ตที่พบมากในทำนองจะมีโน้ตสำคัญ 5 ตัวโน้ต ให้ลักษณะเสียงแบบเพนทาทอนิก แต่ยังมีโน้ตอีกหลายตัวในบันไดเสียงนั้นแทรกมาโดยตลอดแต่ไม่ได้สำคัญเท่าใดนัก ลักษณะของเสียงประสานในแนวตั้ง หรือ คอร์ดที่เกิดขึ้นนั้นจะเกิดขึ้นในบางช่วงของบทเพลงเท่านั้นทำให้บทเพลงเหล่านั้นมีสีสัน และความไพเราะจับใจมากขึ้น

3.4 กระบวนการเรียบเรียงด้านประโยคเพลง กระบวนการด้านนี้ถือเป็นกระบวนการหนึ่งที่เป็นกระบวนการเรียงขึ้นเพื่อให้การบรรเลงแบบตะวันตกมีลักษณะเหมือนกับการบรรเลงแบบไทยเดิม การใช้เทคนิคในการเรียบเรียงด้านนี้ส่วนใหญ่ใช้เทคนิคการซ้ำของวลีให้มีการรับ-ส่งกัน เทคนิคนี้จึงทำให้เกิดลักษณะของการล้อของดนตรีไทย และเทคนิคการเลียน เป็นการซ้ำทำนองเช่นเดียวกับการซ้ำแต่อยู่ในช่วงเวลาที่แตกต่างกันโดยใช้บรรเลงระหว่าง 2 แนวเสียง เป็นเทคนิคในการพัฒนาประโยคเพลงให้มีการบรรเลงในลักษณะการเลื้อย ในแบบของดนตรีไทยเดิม

ปัจจุบันนี้บทเพลงไทยจากการเรียบเรียงใหม่ของพันโทวิชิต ไทไทย ได้ถูกบรรเลงอยู่เสมอ จากกลุ่มนักดนตรีของวงดุริยางค์ทหารบก และกลุ่มนักดนตรีของโรงเรียนชลประทานวิทยา นักดนตรี 2 กลุ่มนี้ได้แสดงความคิดเห็นต่อการบรรเลงเพลงที่ถูกเรียบเรียงขึ้นใหม่ ดังนี้ พันโทวิชิต ไทไทย ทั้งดนตรีไทยและดนตรีตะวันตก พร้อมทั้งจะรังสรรค์ผลงานทางด้านดนตรีในรูปแบบใหม่ออกมาโดยไม่ทิ้งความเป็นรากเหง้าความเป็นเอกลักษณ์ของชาติไป และสมควรพัฒนางานดนตรีในลักษณะนี้ต่อไป อีกทั้งยังทำหน้าที่ในบทบาทความเป็นครูผู้สอนความรู้และ ทักษะทางด้านดนตรีที่ได้สั่งสมมาให้กับลูกศิษย์มาโดยตลอด นับเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อลูกศิษย์เองอย่างเอนกอนันต์เสมอมา พันโทวิชิต ไทไทยนั้น จึงถือว่าเป็นศิลปินดนตรี ความรักต่องานเพลงของชาติ และครูผู้สั่งสอนวิชาความรู้ทางด้านดนตรี ได้อย่างแท้จริง

อภิปรายผล

วัฒนธรรมทางดนตรีของชาติตะวันตกนั้นเริ่มเข้ามาเมื่อทศวรรษต่อผู้คนชาวสยามอย่างชัดเจนมากตั้งแต่ช่วงรัชกาลที่ 4 เป็นต้นมา โดยเริ่มแรกนั้นมีการใช้ดนตรีตะวันตกในสังคมทางด้านการทหาร กล่าวคือ การนำดนตรีมาใช้ในการเดินแถวและคำนับ วงดนตรีที่นำมาใช้นี้ เรียกว่า “กองแตรวง” โดยต่อมาวงดนตรีประเภทนี้ได้เริ่มได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆในวงการด้านทหาร ในรัชสมัยต่อมา ชื่อเรียกววงดนตรีนี้ได้ถูกเปลี่ยนแปลงตามวาระและโอกาส จนกระทั่งในช่วงรัชกาลที่ 6 ได้มีการบัญญัติ

ชื่อเรียกให้ตรงกับประเภทของการนำวงดนตรีมาใช้คำแรก คือคำว่า “ดุริยางค์” ต่อมาในช่วงเดียวกันนี้ครูมนตรี ตราโมทได้จำกัดความวงดนตรีที่ใช้ในกิจการทหาร จนเกิดคำว่า “โยธวาทิต” ขึ้นซึ่งเป็นวงดนตรีที่ใช้ในกิจการทหาร การสวนสนาม และการนำขบวน

เมื่อปรากฏว่ามีวงโยธวาทิต เกิดขึ้นแล้วจำเป็นต้องมีนักดนตรีสากลเพื่อ บรรเลงเพลง และเรียนรู้ทฤษฎีแบบตะวันตกได้อย่างถูกต้องตามแบบแผนอย่าง ชาติตะวันตก บุคคลท่านหนึ่งที่มีความสำคัญที่ทำให้วงโยธวาทิตของไทยก้าวหน้าไป มาก คือ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์ วรพินิต หรือเป็นที่รู้จักกันในนาม “ทูลกระหม่อมบริพัตร” ซึ่งพระองค์มีบทบาท หน้าที่ในการเป็นครูสอนทฤษฎีและฝึกปฏิบัติดนตรีให้กับนักเรียนทหาร ให้มีความ ชำนาญ และบรรเลงได้อย่างแบบตะวันตก ดังที่กล่าวว่า วงดุริยางค์ทหารไทยเกิดการ เปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ เมื่อ พ.ศ. 2446 เมื่อครั้งที่ทูลกระหม่อมบริพัตร ทรงเข้าไป ดำรงตำแหน่งเสนาธิการทางทหารเรือ และได้ปรับปรุงวงดนตรีทหารเรือ ให้ฝึกหัด ดนตรีอย่างตะวันตกอย่างชัดเจน ทำให้วงโยธวาทิตของไทยรุ่งเรืองขึ้นด้วยพระปรีชา สามารถของพระองค์

นอกจากนั้น พระองค์ยังถือว่าเป็นคนไทยคนแรกที่มีความรู้และความ ชำนาญในเรื่องของดนตรี ไทยเดิม และดนตรีตะวันตก ทำให้ ทูลกระหม่อมบริพัตร ได้นำทักษะความรู้และความเข้าใจใน ทฤษฎีดนตรีตะวันตกนั้น มาใช้ในการประพันธ์ และการนำเพลงไทยเดิมมาเรียบเรียงเพื่อใช้สำหรับวงโยธวาทิตได้อย่างลงตัว และ ได้มีการบรรเลงอย่างแพร่หลาย ถือได้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้นำทางดนตรีโยธวาทิต ให้เกิดขึ้นในประเทศไทย

ปัจจุบันนี้มีศิลปินดนตรีท่านหนึ่งที่ยังคงอนุรักษ์ และสร้างสรรค์ผลงานการ เรียบเรียงเพลงไทยเดิมในแบบวงโยธวาทิตให้ก้าวหน้าต่อไป ศิลปินดนตรีท่านนั้นคือ พันโทวิชิต ไช้ไทย ท่านได้สนใจและเข้าศึกษาวิชาดนตรีโดยเริ่มจากการศึกษาดนตรี แบบตะวันตกจากการเข้ามาศึกษาวิชาดนตรีตะวันตกที่โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก เมื่ออายุได้ 14 ปี โดยศึกษาด้านวิชาทฤษฎี และปฏิบัติดนตรีกับครูทหารหลายท่าน

หลังจากนั้นต่อมาได้เริ่มศึกษาดนตรีไทยอย่างจริงจังในด้านองค์ความรู้ต่างๆอย่างจริงจัง กับครูดนตรีไทยที่มีชื่อเสียงอยู่หลายท่าน ทำให้พันโทวิชิต ให่ไทย มีความรู้ความชำนาญกับดนตรีทั้ง 2 วัฒนธรรม และเกิดการสร้างสรรค์ผลงาน และเผยแพร่ผลงานทางดนตรีไทยที่บรรเลงด้วยเครื่องดนตรีแบบตะวันตกในวงโยธวาทิตอยู่เป็นจำนวนมากมาย

จากการได้สั่งสมความรู้ และประสบการณ์ทางด้านดนตรีทั้ง 2 ประเภท คือ ดนตรีตะวันตกและดนตรีไทยเดิม ทำให้ พันโทวิชิต ให่ไทย ได้พัฒนา และผลิตผลงาน ที่ถือได้ว่าเป็นผลงานสร้างสรรค์ทางดนตรีที่มีการเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมทั้ง 2 วัฒนธรรมทางดนตรีได้เป็นอย่างดี ถือเป็นการประยุกต์ดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ของชาตินั้น คือ ดนตรีไทยเดิม ให้เข้ากับดนตรีในแบบตะวันตกในยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างดี โดยการผสมผสานผลงานการคิดสร้างสรรค์ผลงานของพันโทวิชิต ให่ไทย นั้น สอดคล้องกับได้กล่าวว่า การผสมผสานวัฒนธรรมทางด้านดนตรีของไทยกับวัฒนธรรมดนตรีตะวันตกหรือของชาติอื่นได้เข้ามา ดนตรีซึ่งเป็นผลผลิตจากการผนวกรวมกันระหว่างดนตรีไทย ยุคสมัยอดีตเข้ากับดนตรีกลุ่มอื่นที่มีบทบาทในสังคมไทยในยุคปัจจุบัน ซึ่งอาจมีลักษณะรูปแบบที่หลากหลาย โดยการที่นำวัฒนธรรมทั้ง 2 มารวมกันนั้น มิใช่การนำเครื่องดนตรีมาบรรเลงร่วมกันเพียงอย่างเดียว หากจะต้องมีการปรับองค์ความรู้ของหลักวิชาการของดนตรีทั้ง 2 เพื่อให้มีความเหมาะสมตามแนวคิดและวิธีการของศิลปินคนนั้น

ศิลปินทางดนตรีของไทยทั้งอดีตและปัจจุบันที่มีลักษณะผลงานเดียวกันนี้ ในการเชื่อมโยงวัฒนธรรมทางด้านดนตรีไทยและดนตรีตะวันตก มีอยู่หลายท่าน อาทิ พูลกระหม่อมบริพัตร ครูประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง ม.ล. อัสนี ปราโมช อาจารย์ณู อันตระกูล อาจารย์บุษช แกสตัน ศาสตราจารย์วีรชาติ เปรมานนท์ ขุนอิน วงกอไผ่ วงบอยไทย เป็นต้น

ในการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบการเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับวงโยธวาทิตของพันโทวิชิต ให่ไทยนั้น ถือได้ว่าเป็นการ เป็นการนำเอาบทเพลงไทยเดิม มายึดเป็นพื้นฐานเพื่อเป็นหนึ่งในกระบวนการเรียบเรียงเพลงไทยใหม่ในแบบ

โยธวาทิต ซึ่งการสร้างสรรคงานในลักษณะนี้สอดคล้องกับการจำแนกตามลักษณะของวิธีการสร้างสรรค์ผลงานประเภทของดนตรีร่วมสมัยของ กล่าวว่ามีวิธีการจำแนกของการประพันธ์ได้ 4 ประเภท คือ 1. การนำทำนองเพลงไทยมาเรียบเรียงเสียงประสานและแนวบรรเลงใหม่ โดยใช้หลักการ และเครื่องดนตรีสากลส่วนใหญ่จะจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขทำนองและจังหวะ โดยเฉพาะอัตราส่วนยาวของบทเพลงที่กำหนดไว้โดยจังหวะหน้าทับ 2. การนำทำนองเพลงไทยมาเรียบเรียงและประสานเสียงด้วยหลักการของดนตรีตะวันตกโดยทั่วไป 3. การนำหลักการ และสำเนียงพื้นฐานของเพลงไทยมาเป็นโครงสร้างหลักในการประพันธ์ 4. การนำหลักการและวิธีการต่างๆมาผสมผสานกัน

หลักการดังกล่าวได้สอดคล้องกับกระบวนการเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับวงโยธวาทิตของ พันโทวิชิต ให้อยู่ไทยเกือบทั้งสิ้น โดยกระบวนการเรียบเรียงของพันโทวิชิต ให้อยู่ไทย ได้เริ่มต้นตั้งแต่การกระบวนการคัดสรร บทเพลงแต่ละบทเพลงตามความเหมาะสมในการเรียบเรียง การจัดกลุ่มเครื่องดนตรีตะวันตกแทนเครื่องดนตรีไทยให้อยู่ในช่วงเสียงที่มีความเหมาะสม และกระบวนการเรียบเรียงบทเพลง เป็นกระบวนการสุดท้าย ในกระบวนการเรียบเรียงนี้ยังเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะรูปแบบของการเรียบเรียงอันเป็นเอกลักษณ์ของผู้เรียบเรียง ทั้งในด้านทำนอง ที่มีการดำเนินเคลื่อนที่ตามขึ้น เพื่อให้เกิดความไพเราะของเสียง การใช้โน้ตระดับในรูปแบบดนตรีตะวันตก เข้ามาตกแต่งเพื่อให้เสียงที่เกิดขึ้นคล้ายทำนองเพลงไทยเดิมมากที่สุด ด้านจังหวะที่ใช้ทั้ง หน้าทับไทย และจังหวะแบบตะวันตกเข้ามาผสมผสานกันอย่างลงตัว ด้านเสียงประสาน ที่นำหลักของบันไดเสียงทางตะวันตกมาใช้โดยในเรื่องของบันไดเสียง พันโทวิชิต ให้อยู่ไทย ได้มีหลักคิด เหมือนที่กล่าวว่า “...การนำบันไดเสียงมาใช้มันถือว่าเป็นการทดลองเพราะยังไม่อยากทิ้งบันไดเสียงของไทย ไม่เหมือนกับบันไดเสียงทางสากล โดยเจตนาของเรานั้นก็คือพยายามที่จะพัฒนาดนตรีไทยให้เป็นที่สนใจและเป็นที่เข้าใจของคนรุ่นใหม่จะได้ไม่สูญ...” และด้านประโยคเพลงที่ถูกเรียบเรียงให้มีลักษณะเหมือนกับโครงสร้างของเพลงไทยโดยสมบูรณ์

ทั้งหมดทุกด้านของกระบวนการเรียบเรียงในแบบตะวันตกนั้นยังคงนำหลักการและสำเนียงพื้นฐานของเพลงไทยมาเป็นโครงสร้างหลัก การผสมผสานการประดับตกแต่งทำนองให้มีสีสันตามแบบทฤษฎีของแบบตะวันตกเพิ่มเติมแต่ทั้งสิ้นโครงสร้าง และสำเนียงเสียงยังคงยึดหลักตามแบบแผนของ ดนตรีไทยเดิมอย่างชัดเจน

นอกจากนั้นแล้วยังมีนักวิชาการดนตรีท่านหนึ่งที่มีความนิยมชมชอบในรูปแบบผลงานเพลง อีกทั้งยังได้ร่วมงาน ติดตามผลงานในลักษณะนี้ของพันโทวิชิต โห้ไทย และได้กล่าวถึง พันโทวิชิต โห้ไทย มาโดยตลอดบุคคลท่านนั้นคือ ศาสตราจารย์เกียรติคุณนายแพทย์ที่ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “...ได้รู้จักกับพันโทวิชิต โห้ไทยโดยการบอกกล่าวของคุณหญิงไพฑูรย์ กิตติวรรณ ครั้นนั้นได้ไปยืนฟังเพลงไทยบรรเลงด้วยวงโยธวาทิตของกองทัพบก ณ ห้องสนามหลวง ดนตรีของท่านไม่ได้ไพเราะและมันถึงใจอย่างเดียว แต่ทำทางที่คุ้นชินควบคุมการบรรเลงนั้นติดตามติดใจ หลังจากนั้นก็ได้ทำความรู้จักกับท่านมากขึ้น จากการเข้าร่วมงานการบันทึกเพลงโยธวาทิต เพลงพระนิพนธ์ของทูลกระหม่อมบรมพิตรด้วยกัน รวมกระทั่งการชำระโน้ตทางบ้านจางวางทั่วเป็นโยธวาทิต จากกระแสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นต้นมา จากการที่ร่วมงานด้วยกันนั้นทำให้ทราบได้ว่าท่านเป็นศิลปินเพลงไทยที่มีความรู้แจ้งทั้งด้านทฤษฎี และการปฏิบัติ ในเรื่องของเพลงไทยบรรดาที่บรรเลงด้วยวงโยธวาทิต ซึ่งยากที่จะหาใครรอบรู้ได้ อีกทั้งต่อท่านยังได้แสดงฝีมือการแสดง เพลงเดี่ยว จากการเป่าแซกโซโฟน และปี่สั้น จนแม้การทำเพลงใหม่ออกมา ทั้งนี้ยังรวมถึงการบันทึกแผ่นเสียงเพลงลูกทุ่งอีกเป็นจำนวนมากสมควรแล้วที่ท่านได้รับเชิดชูเกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ และยอดศิลปินประเภทแตรวงที่พิเศษอย่างแท้จริงแห่งยุคนี้...”

การวิจัยเรื่องกระบวนการเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับวงโยธวาทิตของ พันโทวิชิต โห้ไทยในครั้งนี้ น่าจะเป็นสิ่งหนึ่งที่จะทำให้นักประพันธ์หรือนักสร้างสรรค์งานด้านดนตรีได้เล็งเห็นถึงกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะเดียวกัน อนึ่งยังเป็นส่วนส่งเสริมให้บทเพลงประเภทดนตรีไทยโยธวาทิต หรือบทเพลงไทยร่วมสมัยของไทยนั้นได้เผยแพร่ และรับใช้สังคมได้สืบไป

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงประวัติ และผลงานทางดนตรี รวมถึงกระบวนการในการเรียบเรียงเพลงไทยสำหรับวงโยธวาทิตของพันโทวิชิต ให้อย่างเหมาะสม ทำให้เกิดประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม ตามข้อเสนอแนะดังนี้

(1) การวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงวัฒนธรรมดนตรีทั้ง 2 วัฒนธรรมดนตรี ทั้งวัฒนธรรมดนตรีไทย และวัฒนธรรมดนตรีตะวันตก ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้นักดนตรีหรือนักสร้างสรรค์ดนตรีร่วมสมัย ควรนำผลวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการใช้สร้างสรรค์ผลงานเพื่อเผยแพร่ และอนุรักษ์ต่อไป

(2) กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันการศึกษาต่างๆ และสถาบันดนตรี ที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนด้านดนตรี รวมถึง โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก สามารถนำการวิจัยในครั้งนี้ไปบรรจุเป็นวิชาเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ตามแนวนดนตรีในลักษณะนี้

เอกสารอ้างอิง

- พูนพิศ อมาตยกุล. ศาสตราจารย์เกียรติคุณนายแพทย์. ที่ปรึกษาวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล. สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556.
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2530. **ดนตรีไทยอุดมศึกษา ครั้งที่ 18**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัดการพิมพ์.
- วรสิริ เจริญพงษ์. 2552. **การสร้างสร้งงานดนตรีกรรมแนวนดนตรีไทยร่วมสมัย เพลงลำนำเจ้าพระยา ของ ชัยภัก ภัทรจินดา**. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรีวิทยามหาวิทยาลัยมหิดล.

- วัฒนา ศรีสมบัติ. 2542. วิเคราะห์การเรียบเรียงเสียงประสานเพลงทยอยนอก
สำหรับวงโยธวาทิต โดย สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุม
พันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต. ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต,
มานุษยดุริยางควิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วีระชาติ เปรมานนท์. 2526. ปรัชญาและเทคนิคการแต่งเพลงร่วมสมัยไทย.
กรุงเทพฯ: คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.